

Portret

G. P.

Novinarstvo, 3. letnik, redni študij

Ljubljana, 22. november 2012

Portret: Žiga Mlinar

Žiga Mlinar, vodja svetlobne in zvočne tehnike amaterskega teatra iz Kranjske Gora, prihaja iz družine s tremi brati. Rodil se je leta 1974, po srednji ekonomski šoli ni nadaljeval v tej smeri. Zapletel se je v štrene glasbe in zvoka. Njegova glasbena izkušnja se je začela na morju, ko je bil star šest let. Vsak večer ga je vleklo, da je hodil opazovat priprave in nastop skupine, doma pa mu je uspelo priti na tonsko vajo Šank rocka. Potem je njegov brat začel bobnati, česar se je lotil tudi Žiga. Prišlo je do skupin Primus in Društvo mladih glasbenikov. Pri sedemnajstih letih je prišel v fazo, ko je bil najbolj pameten in samooklicana rock zvezda. Vse je

vedel in vsi so bili slabši od njega, zato je iz trme zapustil skupino. V bistvu se je v tem času vse obrnilo. Namesto, da bi delal in vadil, je bil samo pameten. Tudi sam priznava, da tako ni šlo naprej. Devetnajstleten je šel v London, kar danes označuje za rehabilitacijo. Brat Primož je imel v londonskem študentskem stanovanju, ki sta ga okupirala skupaj z Aljažem Kalčičem, nekaj prostora. Po mesecu dni je spoznal, da je treba v življenju vendarle delati. Ko na Victoria Station srečaš brezdomce, spoznaš, da življenje ni pravljica. Vrnil se je domov in se zaposlil prek študentskega servisa. Takrat je v diskoteki v Kranjski Gori delal Božidar Kmetič, ki je ravno začel z ozvočenjem. Povabil ga je k sebi in tako se je začela zgodba z ozvočenjem. To so bili njegovi prvi resnejši koraki pri tem poslu. Sprva je zgolj prenašal opremo, potem se je enkrat zgodilo, da ni bilo nikogar za mešalno mizo, in zgodilo se je.

Naslednjih pet let se je ukvarjal z monitorji in zvokom na odru, nato pa se je odločil za presek in odšel v Glasgow, kjer je leto dni obiskoval School of Audio Engineering. Zatem je doma še nekaj časa delal pri Božidarju, nakar se je odločil za popolnoma samostojno pot. Tako se mu je svet odprl. Prej je sicer delal za dobro diskoteko, kamor so občasno prihajale tudi večje zvezde, pa tudi tehnika je bila solidna, a je vseeno opravljal delo nekoga drugega. Po drugi strani je osnova takega dela neko veselje. Na tak način jih navadno vidijo tudi ljudje, čeprav je v ozadju veliko trdega in resnega garanja. Tehniki so del ustvarjalnega procesa. Za preživetje morajo trdo delati,

vendar če to počnejo z veseljem, so na pravi poti. Dve leti je sodeloval s skupinami, za katere pravi, da jih izredno spoštuje, vendar je venomer težil k novim izzivom. Srečal se je z gledališčem. Našel je širino. V gledališču ne gre samo za zvok. Poleg so še oder, luči in dvorana. Kdor vse to krmili, se zdi kot véliki gospodar, prikimava Žiga. Vendar tonski mojster lahko zvok skupine izboljša za največ deset odstotkov, lahko pa ga popolnoma zmaliči. Marsikdo tudi ne ve, da je veliko odvisno od znanja in staža skupine, ki je največkrat prvi in edini krivec za polomijo.

Žiga povzema, da je šel skozi štiri razvojne stopnje - Kmetičevo, škotsko, svobodnjaško, in sedanjo gledališko, kar se mu zdi nekaj izjemnega. Poleg gledališča ga občasno vidimo tudi za mešalnimi mizami zvočno zahtevnejših prirediteljev, kar mu še vedno veliko pomeni. Ob obiskih raznih koncertov smo pogosto deležni slabega zvoka. Če se ob takem zvoku ozreš za mešalno mizo, navadno tam najdeš mladca, ki se mu zdi, da se vse vrti okoli njega. To je narobe, pravi Žiga. Osebno misli, da je največja napaka priprava koncerta v športni dvorani. Tja lahko pride najboljši mojster, pa bo težko opravil kaj poštenega. Mladi so ujetniki lastnega ega. Sebe ne smeš videti kot glavne zvezde, ampak si le del sistema, ki ga sestavljajo skupina, ozvočenje in občinstvo. Tega se je treba zavedati. Pri nas je ozvočenje pogosto preglasno, kar je največja napaka. Tudi Žiga je šel skozi tako obdobje. Nastopi resnih tujih skupin, recimo Metallice in Bryana Adamsa, so bili prej tihi kot glasni. Med koncertom skupine Eagles si se lahko pogovarjal. Velika težava je tudi slaba zvočna oprema, predvsem klubska, kar pripomore h glasnosti. Osnova vsega je lastna razčiščenost pojmov. Veliko je stvari, ki jih moraš najprej sam razdelati. Žiga tudi meni, da je tonski mojster največji zaveznik skupine. Sliši jo, vidi, in opazi stvari, ki jih glasbeniki večkrat ne zaznajo. Te stvari je po njegovih izkušnjah bolje obdržati zase. Naredi svoje, povej mnenje in se poslovi! Treba je ločiti dejstvo, da gre nekdo na oder in se izpostavi pred občinstvom, on pa je skrit za mešalno mizo. Nastopati se mu ne zdi preprosto in dodaja, da so za vsemi uspešnimi glasbeniki dolga leta vaj in koncertov.

Po štirih razvojnih stopnjah Žiga za letos napoveduje peto. Že dolgo razmišlja o plošči avtorske glasbe. Letos decembra jo namerava s prijatelji tudi zares posneti. Na Škotskem bodo poskusili narediti neko slovensko-škotsko akustično varianto. Plošče pa ne bodo zares izdali, saj bo to le glasba za prijatelje, ki jim Žiga posveča veliko pozornost in predvsem večino svojega prostega časa.